

Sygn. akt I C 885/15 „upr”

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grajewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Robert Kotowicz

Protokolant Mirosława Milewska

po rozpoznaniu w dniu 18.02.2016 r. w Grajewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko Z. M.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 885/15 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w pozwie skierowanym przeciwko Z. M. wniósł o zapłatę kwoty 578,58 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła również o zasądzenie kosztów sądowych.

W treści pozwu powód wskazał, że w dniu 24 lipca 2015 r. zawarł z pozwanym Z. M. umowę pożyczki i udzielił mu pożyczki w kwocie 300 zł.. Pozwany zobowiązał się zwrócić na jego rzecz łącznie kwotę 442,20 zł. w 6 tygodniowych ratach w terminie do 4 września 2015 r. - raty od 1 do 5 wynosiły 60 zł., ostatnia rata 142,20 zł.. Z powodu opóźnienia ze spłatą strona powodowa podjęła działania windykacyjne wysyłając w dniu 30 sierpnia 2015 r. wezwanie do zapłaty i obciążając pozwanego zryczałtowanymi kosztami w kwocie 70 zł.. Następnie strona powodowa zleciła działania windykacyjne zewnętrznej firmie windykacyjnej i obciążyła pozwanego zryczałtowanymi kosztami tejże usługi w wysokości 180 zł.. Do dnia wymagalności roszczenia pozwany wpłacił kwotę 120 zł., natomiast do dnia wytoczenia powództwa kwotę 120 zł.. Na kwotę dochodzoną niniejszym pozwem składa się: należność główna w kwocie 322,20 zł., koszty podjętych działań windykacyjnych w kwocie 250 zł. i skapitalizowane odsetki w kwocie 7,62 zł.

Pozwany Z. M. nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, jak i nie składał w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd uznał żądanie strony powodowej za nieudowodnione, a ocena taka wynika z niżej przedstawionej argumentacji.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia.

Wskazane wyżej przepisy rysują zasady dotyczące dochodzenia i dowodzenia roszczeń. Norma wyrażona w art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobligowany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie ma również obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

Aktywność procesowa strony powodowej ograniczyła się jedynie do sformułowania twierdzeń o zasadności powództwa. Do akt sprawy nie zostały jednak dołączone żadne dokumenty potwierdzające pośrednio lub bezpośrednio twierdzenia zawarte w pozwie. Strona powodowa nie złożyła do akt sprawy umowy z dnia 24 lipca 2015 r. - na którą powołuje się w treści pozwu - która łączyła ją z pozwanym Z. M. i tym samym nie wykazała, że pozwany posiada wobec niej zobowiązania. Brak jest również jakichkolwiek innych dokumentów potwierdzających zasadność roszczenia.

Kierując się powyższym na mocy cytowanych przepisów orzeczono jak w wyroku.

Sąd wydał wyrok zaoczny, bowiem pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności oraz nie złożył w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.